

Art. 2. L'article 23bis de l'arrêté royal du 30 octobre 1974 est complété par un troisième alinéa suivant :

« L'article 23bis, alinéa 1er, n'est pas applicable sur la partie de la rémunération prise en charge par le centre public d'aide sociale, correspondant à 100 BEF par chèque ALE non invalidé, et payée à l'intéressé pour des prestations exercées en vertu d'un contrat de travail dans le cadre de l'agence locale pour l'emploi dans les limites réglementaires fixées en la matière.

Art. 3. L'article 12, e), de l'arrêté royal du 30 octobre 1974 précité est abrogé.

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er janvier 2000.

Art. 5. Notre Ministre de l'Intégration sociale est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 17 décembre 1999.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intégration sociale,
J. VANDE LANOTTE

Art. 2. Aan het artikel 23bis van het koninklijk besluit van 30 oktober 1974 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Artikel 23bis, eerste lid, is niet van toepassing op het gedeelte van het loon dat door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten laste wordt genomen en overeenstemt met 100 BEF per niet-ontwaarde PWA-cheque en dat aan de betrokkene wordt uitbetaald voor werkzaamheden, verricht in het kader van een PWA-arbeidsovereenkomst, overeenkomstig de terzake geldende reglementering. »

Art. 3. Het artikel 12, e), van het voormeld koninklijk besluit van 30 oktober 1974 wordt opgeheven.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2000.

Art. 5. Onze Minister van Maatschappelijke Integratie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 17 december 1999.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Maatschappelijke Integratie,
J. VANDE LANOTTE

F. 1999 — 4122

[C — 99/24120]

17 DECEMBRE 1999. — Arrêté royal relatif à l'application du régime des agences locales pour l'emploi aux bénéficiaires du minimum de moyens d'existence et aux personnes de nationalité étrangère, inscrites au registre de la population et qui en raison de leur nationalité ne peuvent prétendre au minimum de moyens d'existence et bénéficient de l'aide sociale financière

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, notamment l'article 8, inséré par la loi du 30 mars 1994 et modifié dernièrement par la loi du 7 avril 1999, relative au contrat de travail ALE, et les articles 9 et 10, insérés par la loi du 30 mars 1994;

Vu la loi du 7 avril 1999 relative au contrat de travail ALE;

Vu l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, notamment les articles 79, 79bis et 79ter, modifiés dernièrement par les arrêtés royaux du 13 juin 1999;

Vu l'arrêté royal du 22 septembre 1999 fixant la date d'entrée en vigueur de certains textes relatifs au contrat de travail ALE;

Vu la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale, notamment l'article 15;

Vu l'avis de l'Inspecteur des finances, donné le 14 décembre 1999;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 14 décembre 1999;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, remplacé par la loi du 4 juillet 1989 et modifié par la loi du 4 août 1996;

Vu l'urgence;

Considérant que le paiement de la rémunération nouvellement introduite suite à la loi sur le contrat de travail ALE du 7 avril 1999 doit pouvoir être réglée par le centre public d'aide sociale au travailleur bénéficiaire soit du minimum de moyens d'existence soit de l'aide sociale financière lorsqu'il est de nationalité étrangère, inscrit au registre de la population et qu'il ne peut prétendre au minimum de moyens d'existence en raison de sa nationalité; qu'à l'instar des chômeurs, la loi du 7 avril 1999 relative au contrat de travail ALE est applicable aux bénéficiaires du minimum de moyens d'existence ou de l'aide sociale financière pré-rappelés lorsqu'ils travaillent dans le cadre des ALE; que cette loi du 7 avril 1999 précitée entre en vigueur le 1er janvier 2000; que les mesures réglementaires doivent être adoptées pour permettre aux C.P.A.S de payer la rémunération aux intéressés; qu'à défaut d'adopter le présent arrêté, il s'en suit un préjudice pour les bénéficiaires du minimum de moyens d'existence et de l'aide sociale financière pré-rappelés qui ne pourront ni signer le contrat de travail avec l'ALE ni continuer à effectuer des prestations, il s'avère dès lors urgent d'adopter le présent arrêté afin de combler un vide juridique;

N. 1999 — 4122

[C — 99/24120]

17 DECEMBER 1999. — Koninklijk besluit betreffende de toepassing van de regeling der plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen op de begunstigen van het bestaansminimum en op de personen van vreemde nationaliteit, ingeschreven in het bevolkingsregister, die omwille van hun nationaliteit geen aanspraak kunnen maken op het bestaansminimum en gerechtigd zijn op financiële maatschappelijke hulp

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid op het artikel 8, ingevoegd door de wet van 30 maart 1994 en laatst gewijzigd door de wet van 7 april 1999 betreffende de PWA-arbeidsovereenkomst, en op de artikelen 9 en 10, ingevoegd door de wet van 30 maart 1994;

Gelet op de wet van 7 april 1999 betreffende de PWA-arbeidsovereenkomst;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, inzonderheid op de artikelen 79, 79bis en 79ter, laatst gewijzigd door de koninklijke besluiten van 13 juni 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 22 september 1999 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van sommige teksten betreffende de PWA-arbeidsovereenkomst;

Gelet op de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut van sociale zekerheid en sociale voorzorg, inzonderheid op artikel 15;

Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op 14 december 1999;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting van 14 december 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat de betaling van het loon, recentelijk ingesteld bij de wet van 7 april 1999 betreffende de PWA-arbeidsovereenkomst moet kunnen geregeld worden door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten aanzien van de PWA-werknemer die gerechtigd is op het bestaansminimum of de PWA-werknemer van vreemde nationaliteit, ingeschreven in het bevolkingsregister, die omwille van zijn nationaliteit geen aanspraak kan maken op het bestaansminimum en gerechtigd is op financiële maatschappelijke hulp; dat naar analogie met de werklozen de wet van 7 april 1999 betreffende de PWA-arbeidsovereenkomst van toepassing is op de bovenvermelde gerechtigden op het bestaansminimum of financiële maatschappelijke hulp wanneer zij werkzaamheden verrichten in het kader van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap; dat deze voormelde wet van 7 april 1999 in werking treedt op 1 januari 2000; dat er regelgevende maatregelen moeten getroffen worden om de OCMW's toe te laten het loon aan de betrokkenen uit te betalen; dat bij gebreke aan onderhavig besluit de bovenvermelde gerechtigden op het bestaansminimum of financiële maatschappelijke hulp nadeel berokkend zullen worden daar zij noch

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Emploi et de Notre Ministre de l'Intégration sociale,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Le bénéficiaire du minimum de moyens d'existence et la personne inscrite au registre de la population et bénéficiant de l'aide sociale, mais qui, en raison de sa nationalité, n'a pas droit au minimum de moyens d'existence, appelée ci-après bénéficiaire de l'aide sociale financière, qui est chômeur complet et inscrit comme demandeur d'emploi, peut s'inscrire volontairement auprès d'une agence locale pour l'emploi.

Art. 2. Le travailleur ALE a droit à 250 BEF par chèque ALE non invalidé, se rapportant à des prestations de travail effectuées dans le cadre d'un contrat de travail ALE dans les limites fixées par le Roi en exécution de l'article 8 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Le travailleur ALE peut prétendre pour les heures d'inactivité à une allocation de garantie de revenus ALE qui correspond au minimum de moyens d'existence ou à l'aide sociale financière auquel il a droit pour le mois considéré en vertu de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence ou de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Art. 3. Le travailleur ALE remet les chèques ALE au centre public d'aide sociale qui est compétent à la date de la remise pour lui accorder le minimum de moyens d'existence ou l'aide sociale financière.

Le centre public d'aide sociale paie dans la quinzaine suivant la date de la remise des chèques ALE un montant de 250 BEF par chèque ALE que le travailleur a introduit auprès de lui.

Le centre public d'aide sociale invalide et restitue à l'intéressé les chèques ALE pour lesquels aucune rémunération ne peut être accordée.

Art. 4. Le centre public d'aide sociale récupère un montant de 150 BEF par chèque ALE que le travailleur ALE a introduit auprès de lui, majoré d'un montant destiné à couvrir ses frais d'administration, auprès de l'éditeur des chèques ALE. A cette fin, le centre public d'aide sociale notifie à l'éditeur précité une demande de remboursement à laquelle il joint les chèques ALE qui lui ont été remis.

L'introduction de cette demande intervient au plus tard endéans les six mois suivant le mois au cours duquel le chèque ALE perd sa validité pour l'utilisateur.

Le montant visé à l'alinéa premier qui est destiné à couvrir les frais d'administration du centre public d'aide sociale correspond au montant qui est octroyé aux organismes de paiement en exécution de l'article 79, § 8, alinéa 4, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage.

Art. 5. Le montant restant, lorsque le montant de 150 BEF et le montant destiné à couvrir les frais d'administration du centre public d'aide sociale qui paie la rémunération ont été déduits du prix d'acquisition des chèques ALE, est versé par l'éditeur des chèques ALE :

1° à raison de 40 %, diminué de la moitié du montant destiné à couvrir les frais d'administration de l'éditeur des chèques ALE, y compris les frais d'envoi, à l'Office national de l'emploi;

2° à raison d'un montant égal à celui obtenu en application du 1°, au centre public d'aide sociale précité comme revenu complémentaire à utiliser pour les missions dévolues à ce centre;

3° à raison de 20 %, à l'agence locale pour l'emploi compétente pour la commune où l'activité a été effectuée. L'agence affecte ces moyens à la couverture de ses frais d'administration, au remboursement des frais de déplacement des travailleurs ALE et au financement d'initiatives locales pour l'emploi, y compris les formations.

de PWA-arbeidsovereenkomst zullen kunnen afsluiten noch verdere prestaties binnen het kader van het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap zullen kunnen verrichten; dat het bijgevolg dringend noodzakelijk is onderhavig besluit te treffen om deze juridische leemte op te vullen;

Op de voordracht van Onze Minister van Werkgelegenheid en onze Minister van Maatschappelijke Integratie,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De bestaansminimumgerechtigde en de persoon, ingeschreven in het bevolkingsregister, die recht heeft op sociale bijstand, doch die ingevolge zijn nationaliteit geen recht heeft op het bestaansminimum, hierna gerechtigde op financiële maatschappelijke hulp genoemd, die volledig werkloos is en die als werkzoekende is ingeschreven, mag zich vrijwillig laten inschrijven bij een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap.

Art. 2. De PWA-werknemer heeft recht op 250 BEF per niet-ontwaarde PWA-cheque voor de arbeidsprestaties verricht in het kader van een PWA-arbeidsovereenkomst binnen de grenzen bepaald door de Koning in uitvoering van artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De PWA-werknemer kan voor de inactiviteitsuren aanspraak maken op een PWA-inkomensgarantie-uitkering die overeenstemt met het bestaansminimum of de financiële maatschappelijke hulp waarop hij in toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum of de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn recht heeft voor de beschouwde maand.

Art. 3. De PWA-werknemer bezorgt zijn PWA-cheques aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat op de datum van de afgifte bevoegd is om hem het bestaansminimum of de financiële maatschappelijke hulp uit te keren.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn betaalt binnen de vijftien dagen volgend op de datum van indiening van de PWA-cheques een bedrag van 250 BEF per PWA-cheque die de werknemer bij hem heeft ingediend.

De PWA-cheques waarvoor geen loon mag worden uitbetaald, moeten door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ongeldig worden gemaakt en aan de betrokkene worden terugbezorgd.

Art. 4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vordert een bedrag van 150 BEF per PWA-cheque die de PWA-werknemer bij hem heeft ingediend, te verhogen met het bedrag tot dekking van zijn administratiekosten, terug van de uitgever van de PWA-cheques. Het betekent hiertoe een aanvraag tot terugbetaling aan de voormelde uitgever waarbij de aan hem overhandigde PWA-cheques worden gevoegd.

Deze aanvraag wordt uiterlijk ingediend binnen de zes maanden volgend op de maand waarin de PWA-cheque voor de gebruiker zijn geldigheid verliest.

Het in het eerste lid bedoelde bedrag tot dekking van de administratiekosten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, stemt overeen met het bedrag dat in uitvoering van artikel 79, § 8, vierde lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, aan de uitbetalingsinstellingen wordt toegekend.

Art. 5. Het bedrag dat resteert nadat van de aanschafprijs van de PWA-cheques het bedrag van 150 BEF en het bedrag tot dekking van de administratiekosten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat het loon uitbetaalt, in mindering werd gebracht, wordt door de uitgever van de PWA-cheques :

1° naar rata van 40 %, te verminderen met de helft van het bedrag tot dekking van de administratiekosten van de uitgever van de PWA-cheques met inbegrip van de verzendingskosten, gestort aan de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening;

2° naar rata van een bedrag gelijk aan datgene verkregen in toepassing van 1°, gestort aan het voormelde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, als bijkomend inkomen te gebruiken voor de opdrachten toegewezen aan dit centrum;

3° naar rata van 20 % gestort aan het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap, bevoegd voor de gemeente waar de activiteit werd uitgeoefend. Het agentschap wendt deze middelen aan voor het dekken van zijn administratiekosten, voor de terugbetaling van de verplaatsingskosten van de PWA-werknemers en voor het financieren van plaatselijke werkgelegenheidsinitiatieven, met inbegrip van de opleidingen.

Quand le déplacement s'élève à plus de 5 km, l'agence doit, à l'aide des moyens visés à l'alinéa qui précède, intervenir dans les frais de déplacement des travailleurs ALE qui ont leur résidence dans le ressort de l'agence et qui sont employés dans ce ressort, sauf si elle impose cette obligation à l'utilisateur.

Art. 6. Le travailleur ALE qui bénéficie du minimum de moyens d'existence ou de l'aide sociale financière, est assuré contre les accidents du travail.

L'office national de l'emploi conclut, auprès d'une société d'assurances à primes fixes agréée ou auprès d'une caisse commune d'assurances agréée, une police qui garantit à ce travailleur ALE les mêmes avantages que ceux qui sont mis à charge de l'assureur par la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.

En cas d'incapacité temporaire de travail du travailleur ALE résultant d'un accident survenu dans le cadre des prestations ALE, la société d'assurances paie, par dérogation aux articles 22 à 23bis et 34 à 39 de la loi du 10 avril 1971 précitée :

1° au centre public d'aide sociale qui paie le minimum de moyens d'existence ou l'aide sociale financière, par jour d'incapacité, 1/365ième du montant annuel du minimum de moyens d'existence applicable à la catégorie à laquelle l'intéressé appartient le jour qui précède l'accident ou à l'instar du minimum de moyens d'existence appartiendrait dans le cas d'une aide sociale financière, lié à l'index en vigueur au jour précité. Dans le cas où l'intéressé bénéficie en outre d'allocations de chômage ou d'attente, le montant que la société d'assurances paie à ce centre est cependant diminué du montant qu'elle paie en raison de cette incapacité à l'Office national de l'emploi en exécution de l'article 79, § 10, de l'arrêté royal précité du 25 novembre 1991;

2° à l'intéressé, par jour d'incapacité, dimanche excepté, un complément d'allocation ALE de 150 BEF qui est octroyé en supplément du minimum de moyens d'existence ou de l'aide sociale financière.

En cas d'incapacité permanente de travail ou de décès, la société d'assurances paie au travailleur ALE un montant, qui, par dérogation aux articles 34 à 39 de la loi du 10 avril 1971 précitée, est calculé sur une rémunération annuelle de base égale à 13,85 fois le montant du revenu minimum mensuel moyen garanti aux travailleurs âgés de 21 ans qui n'ont pas d'ancienneté dans l'entreprise qui les occupe, fixé par convention collective de travail conclue au sein du Conseil national du Travail, relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen, rendue obligatoire par arrêté royal.

Le régime en matière de responsabilité civile prévu aux articles 46, 47 et 48 de la loi du 10 avril 1971 précitée, est applicable aux accidents visés à l'alinéa 1er. Pour l'application de ces articles, aussi bien l'utilisateur que l'agence locale pour l'emploi sont considérés comme employeur.

Art. 7. L'arrêté royal du 5 avril 1995 relatif à l'application du régime des agences locales pour l'emploi aux bénéficiaires du minimum de moyens d'existence est abrogé.

Art. 8. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er janvier 2000.

Art. 9. Notre Ministre de l'Intégration sociale et Notre Ministre de l'Emploi sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 17 décembre 1999.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre de l'Emploi,
Mme L. ONKELINX

Le Ministre de l'Intégration sociale,
J. VANDE LANOTTE

Het agentschap moet, indien de verplaatsing ten minste 5 km bedraagt, met behulp van de middelen voorzien in het voorafgaand lid, tussenkomen in de verplaatsingskosten van de PWA-werknemers die hun verblijfplaats hebben in het ambtsgebied van het agentschap en die tewerkgesteld zijn in dit ambtsgebied, behalve indien het deze verplichting oplegt aan de gebruiker.

Art. 6. De PWA-werknemer die gerechtigd is op het bestaansminimum of financiële maatschappelijke hulp, wordt verzekerd tegen arbeidsongevallen.

De Rijksdienst voor arbeidsvoorziening sluit, bij een erkende verzekeringsmaatschappij met vaste premies of bij een erkende gemeenschappelijke verzekeringskas, een polis af die deze PWA-werknemer gelijkwaardige voordelen waarborgt als deze die ten laste vallen van de verzekeraar door de wet van 10 april 1971 op de arbeidsongevallen.

De verzekeringsmaatschappij betaalt in geval van tijdelijke arbeidsongeschiktheid van de PWA-werknemer ten gevolge van een ongeval hem overkomen in het kader van PWA-werkzaamheden, in afwijking van de artikelen 22 tot 23bis en 34 tot 39 van de voormelde wet van 10 april 1971 :

1° aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat het bestaansminimum of de financiële maatschappelijke hulp uitkeert, per dag van ongeschiktheid, 1/365ste van het jaarbedrag van het bestaansminimum geldend voor de categorie waartoe de betrokkene de dag vóór het ongeval behoorde of naar analogie met het bestaansminimum toe zou behoord hebben in het geval van financiële maatschappelijke hulp, en gekoppeld aan het op de voormelde dag geldende indexcijfer. Geniet betrokkene bovendien werkloosheids- of wachttuitkeringen, dan wordt het bedrag dat de verzekeringsmaatschappij aan dit centrum betaalt evenwel verminderd met het bedrag dat zij wegens deze ongeschiktheid betaalt aan de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening in uitvoering van artikel 79, § 10, van het voormelde koninklijk besluit van 25 november 1991;

2° aan de betrokkene, per dag van ongeschiktheid met uitsluiting van de zondag, een PWA-uitkeringstoelage van 150 BEF die toegekend wordt ter aanvulling van het bestaansminimum of de financiële maatschappelijke hulp.

In geval van blijvende arbeidsongeschiktheid of overlijden betaalt de verzekeringsmaatschappij aan de PWA-werknemer een bedrag dat, in afwijking van de artikelen 34 tot 39 van de voormelde wet van 10 april 1971, berekend wordt op een jaarlijks basisloon gelijk aan 13,85 maal het bedrag van het gemiddeld minimum maandinkomen gewaarborgd aan de werknemers die 21 jaar oud zijn en geen ancienniteit hebben in de onderneming die hen tewerkstelt, bepaald bij collectieve arbeidsovereenkomst, afgesloten in de Nationale Arbeidsraad, betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit.

De regeling inzake burgerlijke aansprakelijkheid voorzien in de artikelen 46, 47 en 48 van de voormelde wet van 10 april 1971 is toepasselijk op de in het eerste lid bedoelde ongevallen. Voor de toepassing van deze artikelen worden zowel de gebruiker als het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap als werkgever aangemerkt.

Art. 7. Het koninklijk besluit van 5 april 1995 betreffende de toepassing van de regeling der plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen op de begunstigden van het bestaansminimum wordt opgeheven.

Art. 8. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2000.

Art. 9. Onze Minister van Maatschappelijke Integratie en Onze Minister van Werkgelegenheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 17 december 1999.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Werkgelegenheid,
Mevr. L. ONKELINX

De Minister van Maatschappelijke Integratie,
J. VANDE LANOTTE